

er det en positiv ting, at vi i dag kan sige ja til Rumæniens og Bulgariens optagelse i EU.

Formanden:

Tak til hr. Svend Auken. Fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

For Venstre er det, at vi har fået udvidelsen med de sidste to østeuropæiske lande i hus, også en milepæl. Den udvidelsesproces, vi har været igennem, har været EU's største succeshistorie i mange år. Danmark har i hele forløbet – ja, stort set siden Murens fald – været det land i Europa, der nok har presset allerhårdest på, for at alle de tidligere kommunistiske østeuropæiske og centraleuropæiske lande skulle have en mulighed for at komme med i kredsen af demokratier i Europa og dermed have mulighed for at sikre deres nyvundne frihed. Det er også for at give dem den håndsrækning, det jo økonomisk set er at komme med i EU, fordi man dermed også bliver en del af det indre marked og får de muligheder for at afsætte sine varer, som kan danne basis for, at man får gang i økonomien, man får gang i beskæftigelsen.

Kl. 14.15

Det er klart, at nogle lande blandt de tidligere kommunistiske øst- og centraleuropæiske lande har været bedre forberedt end andre til at komme ind i EU, og Rumænien og Bulgarien har haft store problemer og har det stadig. Derfor er det også vigtigt for Venstre, at vi, samtidig med at vi åbner døren for Bulgarien og Rumænien, så de kan blive fuldgældige medlemmer, sikrer, at Kommissionen fortsat følger nøje med i, at der er en positiv udvikling, altså at man får afskaffet korrupsionen, så vi ikke bare slipper dem af syne, selv om vi nu lader dem komme ind.

I Venstre er vi glade for, at Europa valgte at åbne dørene for alle de europæiske demokratier, der havde mulighed for at komme med, og at kriterierne for optagelse blev objektive, så det altså ikke blev os i den gamle vesteuropæiske EU-klub, der skulle sidde og skalte og valte med, hvem vi nu havde lyst til at lukke ind, men at det blev op til landene selv at dygtiggøre sig og bringe sig i stand til at blive EU-medlemmer. Det var det, der var forudsætningen for medlemskab af Den Europæiske Union.

Jeg vil tilslutte mig den forrige ordførers ord: Det er en historisk dag, og det er en historisk be drift for EU. Det er en af EU's allerstørste succes-

historier gennem de seneste mange, mange år, at østudvidelsen er lykkedes.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Antonsen. Så er det hr. Morten Messerschmidt som ordfører.

Morten Messerschmidt (DF):

Siden vi i Folketingssalen debatterede det her sidst, er der kommet to afgørende nyheder for dagen, som også spiller en stor rolle i forbindelse med den diskussion, vi har her i dag.

De to ting, jeg tænker på, er selvfølgelig Revisionsrettens rapport om EU's budget, som endnu en gang, for tolvte gang, viser, at man overhovedet ikke har styr på pengene i EU, at der overhovedet ikke er styr på, hvor pengene går hen, i hvilke lommer de går, og om de går til de rigtige projekter. Der kunne man jo godt mene, at det for så vidt ikke har så meget med Bulgarien og Rumænien at gøre – ja, man kunne endda have det synspunkt, at det næppe kan blive ret meget værre, end det er i dag, så hvad gavner det egentlig?

Men den anden kendsgerning, som vi har fået frem, er Transparency Internationals årsrapport, som er udkommet her for ganske få dage siden – Transparency International er det her internationale organ, der måler forskellige landes korrupsionsniveau. De har altså kategoriseret Bulgarien på linje med Colombia – på linje med Colombia! – hvad angår korrupsionsniveau. Det siger altså noget om, hvad det er for nogle lande, vi taler om. Det siger altså noget om, hvor afgørende forskellige de lande, vi står og taler om i dag, er i forhold til mange af de gamle medlemslande i EU.

Vil vi lukke et land ind, hvis korrupsionsniveau svarer til det, vi kender i Colombia? Jeg mener, at alle her, der sådan nogenlunde er ved deres fulde fem, naturligvis bør svare nej til noget sådant, netop når man tænker på, hvad EU's helt store budgetpost er, nemlig omfordeling mellem medlemslande. 75 pct. af budgettet går til at dele penge ud rundt omkring blandt medlemslandene. Noget går via de tåbelige landbrugsstøtteordninger, og noget går via de næsten lige så tåbelige strukturstøtteordninger. Det er fuldstændig klart, at det naturligvis spiller en rolle, hvorvidt medlemslandene er i stand til at leve op til en ordentlig revisionserklæring og er i stand til at håndtere de her midler hæderligt.

Det er ikke det billede, vi får, når Transparency International, som er det mest kompetente or-